

88. Bordvisa.

(När skämtet tar ordet.)

O. Åhlström.

När skämtet tar ordet vid vänskapens bord med

fingret åt glaset, som dofta, så

drick och var glad: — på vår sorgliga jord man

glädder sig aldrig för oftast. En

blomma är glädjen: i dag slår hon ut, i

morgon förvisshet hon redan. Just

nu, då du kan, hav en lycklig minut och

tänk på den kommande sedan.

Vem drog ej en suck över tidernas lopp?
Dock sitt ej och dröm på kalaset!
Här lev i sekunden, och hela ditt hopp
se fyllas och tömmas — i glaset!
Här sörj ej för glaset: om fullt, så drick ut;
om tomt, så försänd det att fyllas;
och minns, att det sköna och goda förut,
sen glädjen och nöjet, må hyllas.

Ty ägne vi först åt värdinnan en skål:
vad vore vår fröjd utan henne!
Sen prise vi värden och särskilt hans bål:
vad vore vårt mod utan denne!
Dem båda förene ett glas och en sång:
de själva så skönt sig förente.
Med druvorna myrten blev skapt på en gång:
vem ser ej, vad himmelen mente?

För övrigt må värden ge alltid nytt skäl
till ständig omsättning av glasen
och visa, att rangen är nyttig likväl —
till skålarnas mängd på kalasen!
Men förr'n han är färdig med klang och harang,
vi skynde att självmante dricka
och helge ett glas, som är över all rang,
i tysthet — envar åt sin flicka!

F. M. Franzen.